

PRESUDA SUDA

18. studenoga 1970. (*)

U predmetu 15-70,

Amedeo Chevalley, sa stalnom adresom u Torinu, uz asistenciju G. G. Stendardija, člana odvjetničke komore u Milanu, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u uredu Ernesta Arendta, 34, rue Philippe-II,

tužitelj,

protiv

Komisije Europskih zajednice, Bruxelles, koju zastupa njezin pravni savjetnik Armando Toledano-Laredo, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u uredu Emilea Reutera, pravnog savjetnika, 4, boulevard Royal,

tuženika,

povodom tužbe na temelju članka 175. i podredno članka 173. Ugovora o EEZ-u da je tuženik narušio Ugovor jer u pogledu tužitelja nije donio odluku koju je potonji zatražio,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, A. M. Donner i A. Trabucchi, predsjednici vijeća, J. Mertens de Wilmars i P. Pescatore (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: A. Dutheillet de Lamothe,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužbom koju je podnio 13. travnja 1970. tužitelj, vlasnik poljoprivrednog zemljišta koje se nalazi u Italiji, podnio je na temelju članka 175. Ugovora zahtjev za utvrđenje

da je tuženik povrijedio Ugovor jer mu nije uputio odluku koju je tuženik od njega zatražio.

- 2 Ta odluka sastojala bi se od utvrđivanja detaljnih pravila koja bi tužitelj trebao poštovati pri izradi ugovora o najmu svog poljoprivrednog zemljišta kada nacrt zakona o načinu određivanja zakupnina za poljoprivredno zemljište koji je donio Senat Talijanske Republike postane zakon.
- 3 Tuženik u skladu s člankom 91. Poslovnika od Suda zahtijeva da donese odluku o dopuštenosti tužbe bez rasprave o meritumu.
- 4 Tužitelj je na taj prigovor podredno pozvao Sud da ispita dopuštenost njegove tužbe u skladu s člankom 173. Ugovora zbog činjenice da ga je Komisija u svojem odgovoru na njegov zahtjev obavijestila „da u ovom slučaju nije potrebno donijeti nikakav akt” [neslužbeni prijevod] u pogledu tužitelja.

Kvalifikacija tužbe

- 5 Prigovor nedopuštenosti u biti se temelji na obrazloženju da ne postoji akt koji može biti predmet tužbe na temelju članka 175.
- 6 Pojam akta koji može dovesti do tužbe jednak je u člancima 173. i 175. jer se objema odredbama samo propisuje isto pravno sredstvo.
- 7 Stoga za odlučivanje o prigovoru nedopuštenosti nije potrebno odrediti vrstu tužbe u odnosu na dvije odredbe na koje se tužitelj poziva.

Dopuštenost tužbe

- 8 Tužitelj od Komisije zahtijeva da donese odluku o njegovu ponašanju u slučaju mogućeg sukoba između nacionalnog zakonodavstva i određenih odredaba prava Zajednice ako nacrt zakona na koji tužitelj upućuje postane primjenjiv zakon Talijanske Republike.
- 9 Tijekom postupka tužitelj je pojasnio da od Komisije nije tražio samo mišljenje već i „nalog” koji bi za njega bio obavezan, tako da bi mjera koju je Komisija odbila donijeti u vezi s njim bila odluka u smislu članka 189.
- 10 Priroda spornog akta ovisi isključivo o njegovu sadržaju i području primjene.

Zahtijevajući od Komisije da donese odluku o utvrđivanju uvjeta i detaljnih pravila koje u praksi treba poštovati pri sklapanju ugovora o najmu, tužitelj zapravo od Komisije nije zatražio odluku u smislu članka 189. već savjet o djelovanju koje treba primijeniti u slučaju mogućeg sukoba između njegova nacionalnog zakonodavstva i određenih odredaba prava Zajednice.

- 11 Takav akt ne bi bio istovjetan odluci već mišljenju u smislu članka 189. posljednjeg stavka Ugovora.
- 12 Osim toga, pri donošenju tražene mjere od tuženika bi se zahtijevalo da prvo ispita je li nacrt zakona u pitanju u skladu s Ugovorom.
- 13 Takvo stajalište ne može se smatrati aktom koji može biti predmet tužbe na temelju članka 175. stavka 3.
- 14 Slijedom toga, ni izričito odbijanje Komisije da iznese traženo stajalište ne može biti predmet tužbe na temelju članka 173.
- 15 Tužbu stoga valja odbaciti kao nedopuštenu.
- 16 Sukladno članku 69. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.

Tužitelj nije uspio u svojem tužbenom zahtjevu.

Slijedom navedenog,

na temelju postupovnih akata;

na temelju izvještaja suca izvjestitelja;

saslušavši stranke;

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, osobito članke 173. i 175.;

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomske zajednice;

uzimajući u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica, osobito članke 69. i 91.;

SUD,

odbacujući sve druge ili suprotne zahtjeve, proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**
- 2. Tužitelju se nalaže snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 18. studenoga 1970.

[Potpisi]

* Jezik postupka: talijanski

RADNI PRIJEVOD